

Nederland fotografeeren; in 1915 maakte ik een heele serie kieken van hem, waarover ik al schreef in de Jan. en Febr. afl. 1917 van „De Levende Natuur”. Elk jaar nestelt op de hillen in de inlagen één of twee paartjes. Toen ik in Juli op kokmeeuw en sterns uittrok, liep ik zoowaar nog tegen de 3 eieren van *Canus* op. Of hij er gauw aan gelooven moest! Hij van zijn kant maakte niet veel tegenwerpingen, en zoo was hij gauw enkele malen vereeuwigd. De week daarop nam ik het paartje, man en vrouw, bij de jongen. Daarbij gebruikte ik wel den electricischen sluiters, doch maakte, dichtbij het nest, onder een vracht reusachtige malvaplanzen verborgen, zelf contact.

Noordgouwe, October 1920.

J. VIJVERBERG.

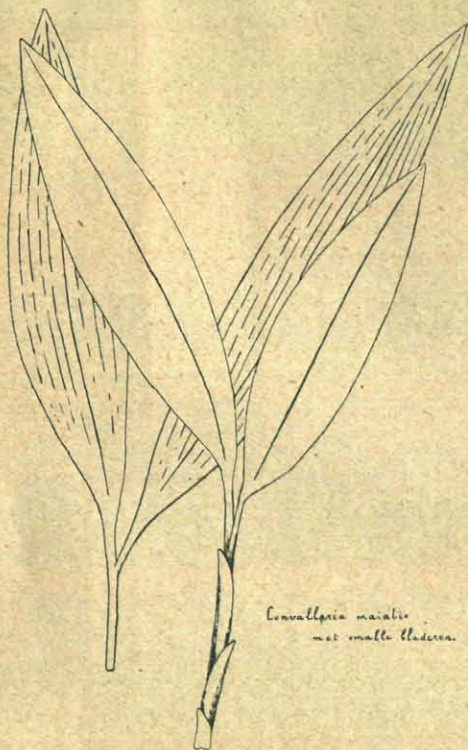
MOOIE VONDSTEN.

OP de Maldensche heide groeit nog een andere merkwaardigheid, n.l. een groote pol *Convallaria maialis*, vijf à 6 M. in omtrek. Nu groeit het lelietje der dalen er wel meer, maar nergens met zulke lange en opvallend smalle bladeren. (Zie de figuur.)

Mooie bastaarden mocht ik ontmoeten. Gelukkig ook eens die tusschen *Galium verum* en *Mollugo*, die vooral in de duinen niet zeldzaam moet zijn. Gelukkig, anders had ik er misschien den mooien vorm van *Galium verum* met zijn zwavelgele bloemen er voor gehouden, de var. *albidum* Hartm = *pallidum* Celak, die ik tweemaal vond, telkens pracht-pollen.

Tusschenvormen van de twee ondersoorten van *Thymus Serpyllum* zijn niet zoo heel zeldzaam. Ik vond een grooten pol met zoo goed als ronde en rondom behaarde stengels, wat aan *angustifolius* deed denken. De breede blaadjes herinnerden aan *Chamaedrys*, dus wellicht een bastaard tusschen de twee. Maar 't mooist waren de okselstandige bloempjes. In de oksels der bladeren zat telkens een vrouwelijk bloempje.

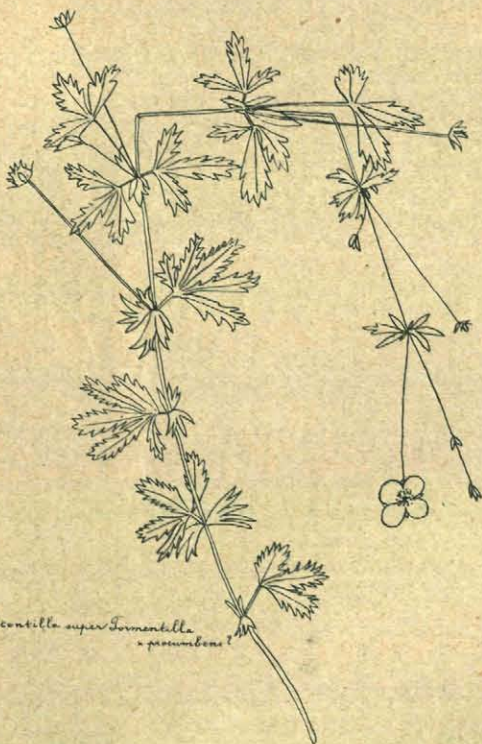
De mooiste bastaarden waren echter, voor zoover ik weet nieuw voor ons land, die tusschen *Potentilla procumbens* en *Tormentilla*. De eerste, die ik in een flink aantal exemplaren aantrof, had een dikken rooden wortelstok als *Tormentilla*. De wortelbladen waren meest vijftalig. De gesteelde stengelbladen waren vijftalig, meer naar boven ook viere- en drietalig. De meeste steunbladen waren gaaf, maar er kunnen ook twee en driedeelige bij zijn. De bloemen lijken me kleiner dan van *procumbens*, maar te groot voor *Tormentilla*. Bij het laatste geslacht kan de bloemgrootte sterk varieeren. *Tormentilla* kunnen mijn planten niet zijn. Die mogen hoogstens vijfdeelige wortelbladen hebben, nooit vier- of vijfdeelige stengelbladen. Dit laatste kan ik tegenspreken. Ik weet n.l. een forsche plant te staan, die ik naar uiterlijk en standplaats voor een zuivere *Tormentilla* houd, en die zich de weelde veroorlooft een vijftal vijftalige en zeker meer dan twintig viertalige stengelbladen er op na te houden. Bovendien had een der blaadjes nog iets aardigs. Maar daarover straks. IJverig heb ik natuurlijk tallooze *Tormentilla*'s nagezocht, om meer dergelijke planten te vinden. Maar vergeefs. Wel vond ik nog een paar planten met één viertalig stengelblad, ja tweemaal één zestalig stengelblad. Dit laatste vind ik toch niet heel merkwaardig. Twee tegenoverstaande bladeren met elkaar vergroeid en aan eenen kant geraakt, geeft een zestalig blad. Maar om tot onze bastaards terug te keeren. Ze komen wellicht 't meest overeen met den intermediären vorm (= *suberecta*). (Zie de figuur.)

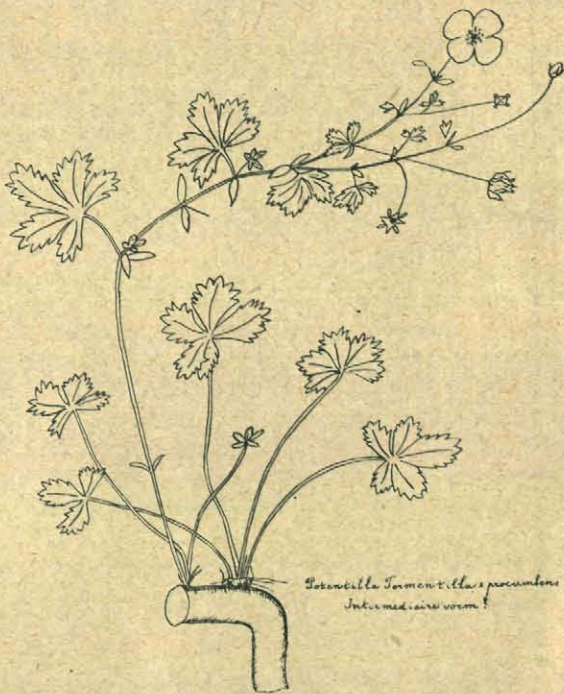
Convallaria maritima
met smalle bladen.

Picnosta super-procumbens
= *Tricornostella*?

Picnosta super-Tricornostella
= *procumbens*?

Picnosta Tricornostella procumbens
Intermediaire vorm!

Ten tweede een bastaard met sterk ingesneden steunbladen.⁴ De stengelbladen vier- en vijftalig, naar boven drietalig. De blaadjes nog al smal en diep ingesneden. Bloemen wat grooter dan *Tormentilla*. Deze vorm, waarvan ik maar één exemplaar vond, lijkt me te zijn super *Tormentilla* × *procumbens*.

Ten derde een vorm in nog al veel exemplaren, die meer aan *procumbens* doet denken. De takken kunnen sterk vertakt zijn, zooals de geteekende stengel, waarvan ik nog eenige vertakkingen heb verwijderd, maar ook onvertakt. De blaadjes zijn te kort gesteeld voor *procumbens*, de bloemen te klein. Deze vorm zou kunnen zijn super *procumbens* × *Tormentilla*.

Waar *Tormentilla* met *procumbens* zoo haar best had gedaan, wou *reptans* niet achterblijven. Ik mocht twee prachtige pollen vinden van den bastaard tusschen *reptans* en *procumbens*. De eene plant was frisch met dezelfde wortelbladen als *reptans*. De bloeiende takken deden aan *procumbens* denken. (Zie de figuur). De andere had in alles meer 't teere van *procumbens*. 't Kan ook wel aan de standplaats liggen. De eerste had wellicht uit de aarde van een opgegraven sloot veel plantenvoedsel tot zijn beschikking.

Nu die merkwaardigheid van die eenige *Tormentilla*. Aan den onderkant van een der blaadjes liep een steeltje. Het verliet

dicht bij den top het blad, zette zich nog enkele millimeters voort en droeg dan een aardig bladbekertje. Vroeger heb ik al eens een kiemplantbekertje gezien bij opkomende riddersporen. Door een zijdelingsche uitbraak wist de groeitop zich te redden. Een bijzonder fraai bekertje ontdekte ik aan 't bekende randplantje *Arabis alpina*. (Zie de figuur). 't Deed aan een stengelbeker denken. Prof. Stomps, aan wien ik het ding zond, schreef mij, dat het bekertje er wel uitzag, of een vegetatiepunt totaal ontbrak, dus als een stengelbeker. Snijden met den microtoom zou eenige zekerheid kunnen geven.

Wat is onze flora toch mooi. Men behoeft heelemaal niet over adventief-terreinen te beschikken, om wat belangwekkends te ontdekken.

Malden.

JOH. JANSEN.

Stengelbeker? van *Arabis alpina*.